

Import paa Importreguleringens Basis og derfor var klar over, at det skulde gribe om sig, det var netop Hensigten, med Undtagelse af dette Land har det ikke i udstrakt Grad grebet om sig, hvor man er kommet ind paa en Importregulering. Det har holdt sig indenfor de Grænser, man i hvert Land har anset for nødvendige. I Czekoslovakiet, Holland og Tyskland har man begrænset Importreguleringen til de Omraader, hvor man i ganske særlig Grad har anset den for paakrævet. Det samme har jeg ment, vi maatte kunne gøre her, og der er ingen Uoverensstemmelse mellem den Opfattelse og den Udtalelse, jeg har fremsat om, at vi vil værne de danske Arbejdere mod en Dumping-Konkurrence. Selvfølgelig bør man gøre det. Det var en meget stor Fejl af det afgaaede Ministerium, at det ikke vilde gøre det i sin Tid, hvor denne Dumping-Konkurrence fandt Sted, baade overfor Erhvervslivet og overfor Arbejderne. Nu er denne Dumping-Konkurrence i Hovedsagen ophørt, og derfor ved jeg ikke, hvorfor der skal være en saadan Modsætning, eller hvorfor der skal være Grund til at nære Frygt for, at vi i dette Øjeblik skulde komme til at gribe vidt ind paa mangfoldige Omraader.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard modsiger videre den Betragtning, at Valget skulde være udskrevet i høj Grad med Valutasagen som Grundlag. Jeg maa til, hvad der allerede er sagt, føje, at det er dog ganske urigtigt at ville paastaa noget andet. Da Valutaplanen var fremsat, og da det havde vist sig umuligt for Venstre og de Konservative at holde sammen til Gennemførelse af noget, blev der truffet Forberedelse til netop i den Anledning ekstraordinært hurtigt at afholde Valget, og inden dette skete, optraadte Ministeriets Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal paa et offentligt Møde, paa hvilket han udtalte saadant noget som: Den bedste Valutaforanstaltning er et hurtigt Valg. Han kastede Valutasagen ud som Valgrundlag, og Dagen efter, at denne Tale var holdt, sammenkaldte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Partiformændene og sagde til dem: Der kan alligevel ikke blive noget ud af det — eller hvad han nu sagde —, men er vi da ikke enige om at gøre Skridt til hurtig Afholdelse af Valget? Dette fik Tilslutning, og det fik Tilslutning, fordi alle erkendte, at det daværende Ministerium ikke evnede at gennemføre nogen Løsning i Valutasagen. At der selvfølgelig forelaa andre Ting ved Valget, at der forelaa ca. 4 Aars Regeringsarbejde, der skulde

paadømmes, og at der ogsaa forelaa andre politiske Spørgsmaal end Valutasagen, ja, det ved vi jo alle, men Ministeriet gjorde denne Sag til et Hovedpunkt i det Valg, der fandt Sted. Derfor kan man ikke nu komme og fortælle, at Valget intet har anvist med Hensyn til Valutaplanernes Løsning.

Derfor venter jeg ogsaa — ligesom jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om end det var svøbt ind, havde den Opfattelse, at Landstinget ikke maatte modsætte sig saadanne Reforme, som Vælgerne ved et Valg har krævet, og Vælgerne har ved det nu afholdte Valg krævet en Løsning af Valutaspørgsmaalet ikke i Overensstemmelse med de Konservatives og Venstres Opfattelse, men i demokratisk Aand, saaledes som det var udtrykt af det radikale Venstre og Socialdemokratiet, før vi gik til Valg —, derfor venter jeg ogsaa, venter ganske ubetinget, at Landstinget bøjer sig for den Afgørelse, som træffes af det høje Folketing, som jeg er sikker paa vil kunne enes, i alt Fald med et Flertal, om et Forslag, som derefter vil blive oversendt til Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, som atter beskæftigede sig med Farerne ved Importregulering, refererede til, at der i Tyskland af en Regering var sagt noget om, at man ikke skal spærre sig af fra Udlandet, og efter at have refereret dette stillede det ærede Medlem et Spørgsmaal til mig med Hensyn til Virkningerne af en eventuel Afspærring, iværksat fra dansk Side. Da jeg intet Øjeblik har tænkt paa, at Danmark skal spærre sig af fra Udlandet, da det Forslag, jeg har forelagt, og det, jeg har sagt derom, netop gaar ud paa, at vi ikke skal spærre os af, men skal foretage saa lempelige Restriktioner som muligt, bortfalder jo Spørgsmaalet om, hvilke Formodninger man kan have om Udlandets Stilling til en Afspærring, idet denne overhovedet ikke er paatænkt. Jeg har den Tro, at der ikke med Rimelighed kan fremsættes Indvendinger mod, at et lille Land som Danmark iværksætter saadanne Begrænsninger, som er nødvendige af Hensyn til Landets nationale Velfærd.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde, som det allerede er nævnt af det ærede Medlem Hr. Rode, en Bemærkning om Forholdet mellem den radikale Ordfører og mig og mente at have opfattet skarpe Ord. Jeg ved ikke af, at der er faldet skarpe Ord os imellem, men naar det ærede Medlem kalder os nyforlovede eller nyformælede, beror det, som alt sagt, paa en Misopfattelse